

WIECZÓR Z BIBLIĄ

Ewangelia według św. Jana

J 11, 1 – 44

część 1

ks. prof. Mariusz Rosik

WSKRZESZENIE ŁAZARZA

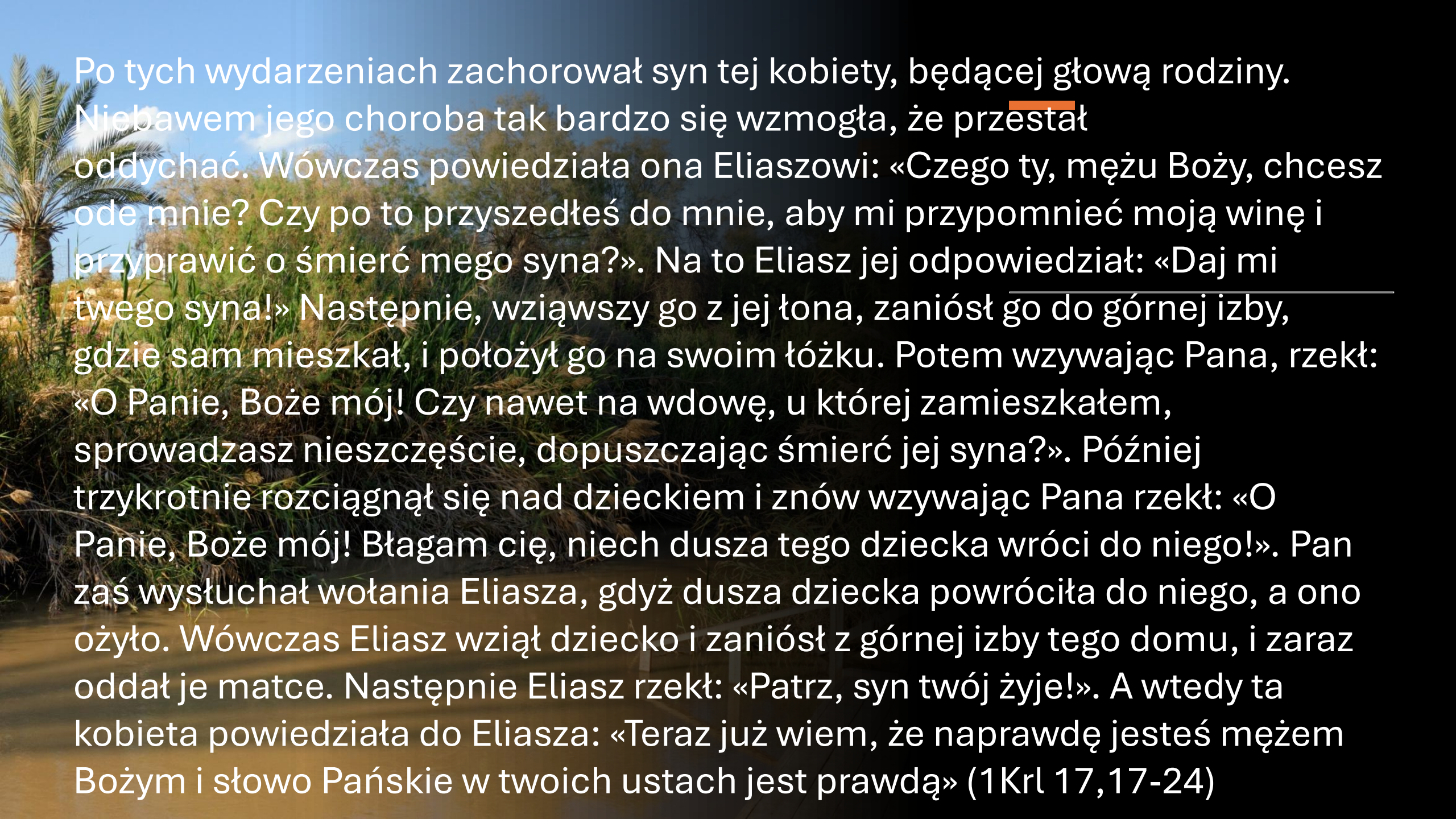
(J 11,1-44)

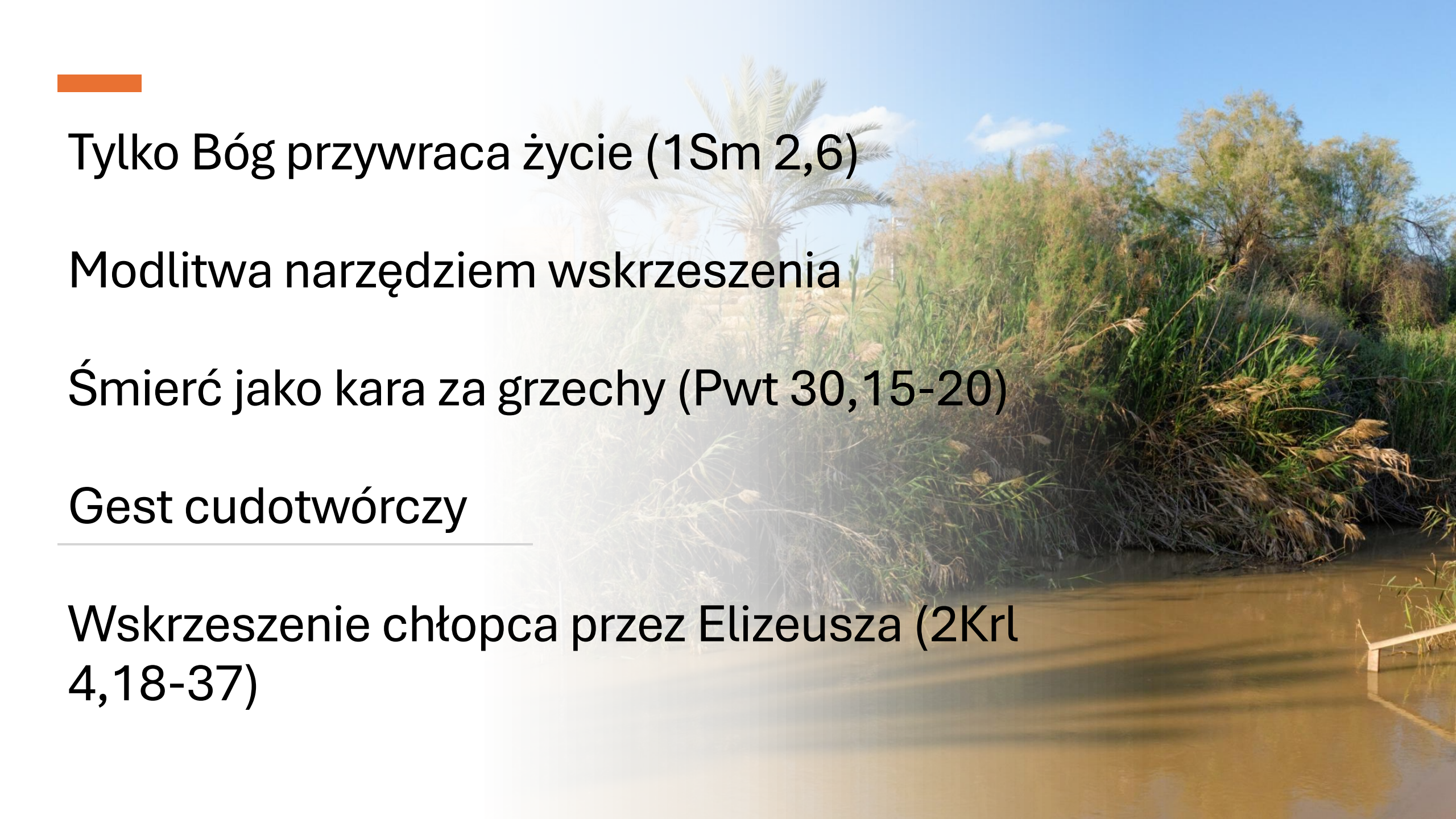

WSKRZESZENIE ŁAZARZA (J 11,1-44)

Wskrzeszony	Miejsce biblijne	Kto dokonał cudu
Syn wdowy z Sarepty	1 Krl 17,17-24	Eliasz
Syn Szunemitki	2 Krl 4,18-37	Elizeusz
Człowiek wrzucony do grobu Elizeusza	2 Krl 13,20-21	Moc Boga objawiona przez kości Elizeusza

Po tych wydarzeniach zachorował syn tej kobiety, będącej głową rodziny. Niebawem jego choroba tak bardzo się wzmogła, że przestał oddychać. Wówczas powiedziała ona Eliaszowi: «Czego ty, mężu Boży, chcesz ode mnie? Czy po to przyszedłeś do mnie, aby mi przypomnieć moją winę i przyprawić o śmierć mego syna?». Na to Eliasz jej odpowiedział: «Daj mi twego syna!» Następnie, wzięwszy go z jej łona, zaniósł go do górnej izby, gdzie sam mieszkał, i położył go na swoim łóżku. Potem wzywając Pana, rzekł: «O Panie, Boże mój! Czy nawet na wdowę, u której zamieszkałem, sprowadzasz nieszczęście, dopuszczając śmierć jej syna?». Później trzykrotnie rozciągnął się nad dzieckiem i znów wzywając Pana rzekł: «O Panie, Boże mój! Błagam cię, niech dusza tego dziecka wróci do niego!». Pan zaś wysłuchał wołania Eliasza, gdyż dusza dziecka powróciła do niego, a ono ożyło. Wówczas Eliasz wziął dziecko i zaniósł z górnej izby tego domu, i zaraz oddał je matce. Następnie Eliasz rzekł: «Patrz, syn twój żyje!». A wtedy ta kobieta powiedziała do Eliasza: «Teraz już wiem, że naprawdę jesteś mężem Bożym i słowo Pańskie w twoich ustach jest prawdą» (1Krl 17,17-24)

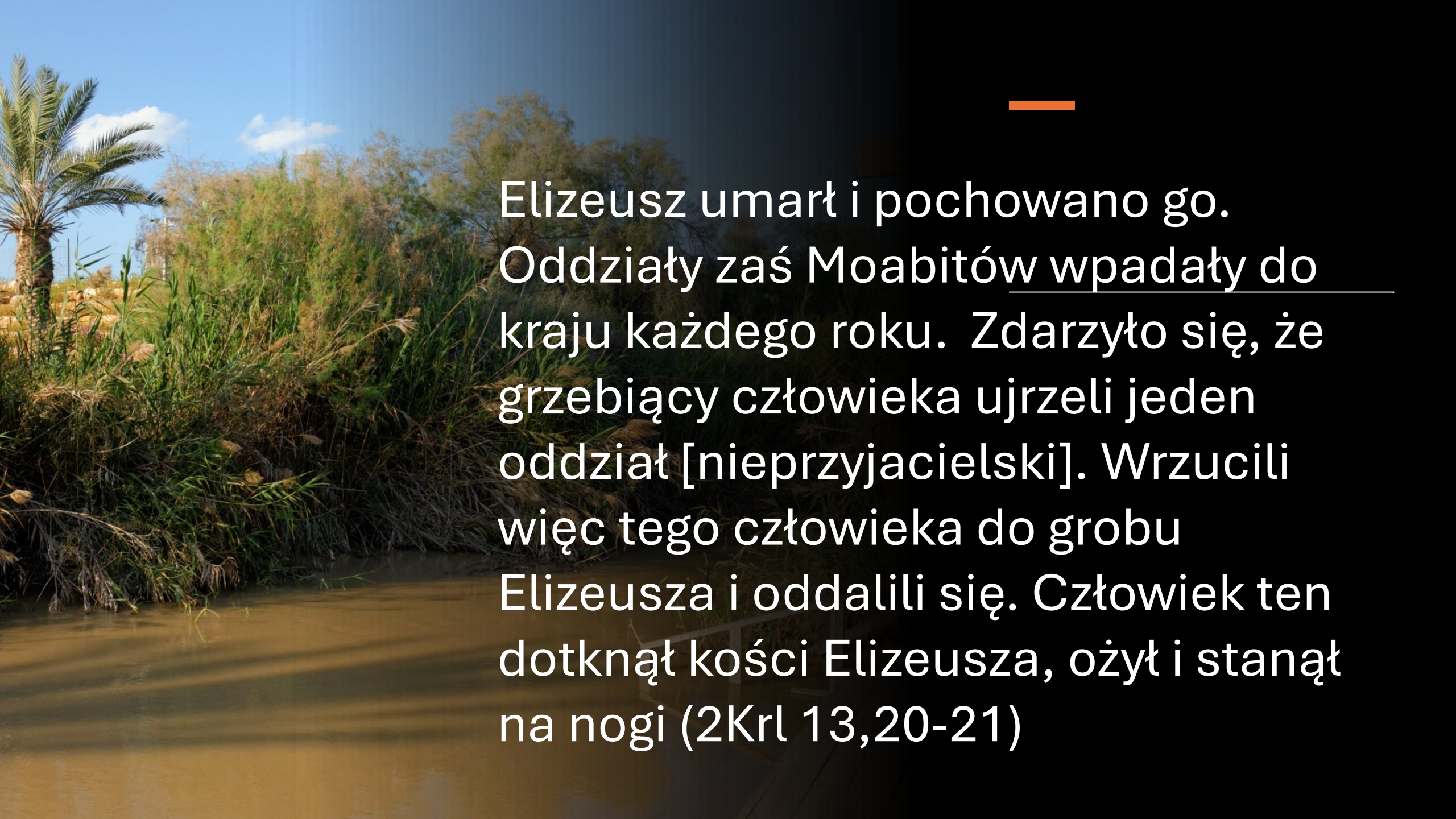
Tylko Bóg przywraca życie (1Sm 2,6)

Modlitwa narzędziem wskrzeszenia

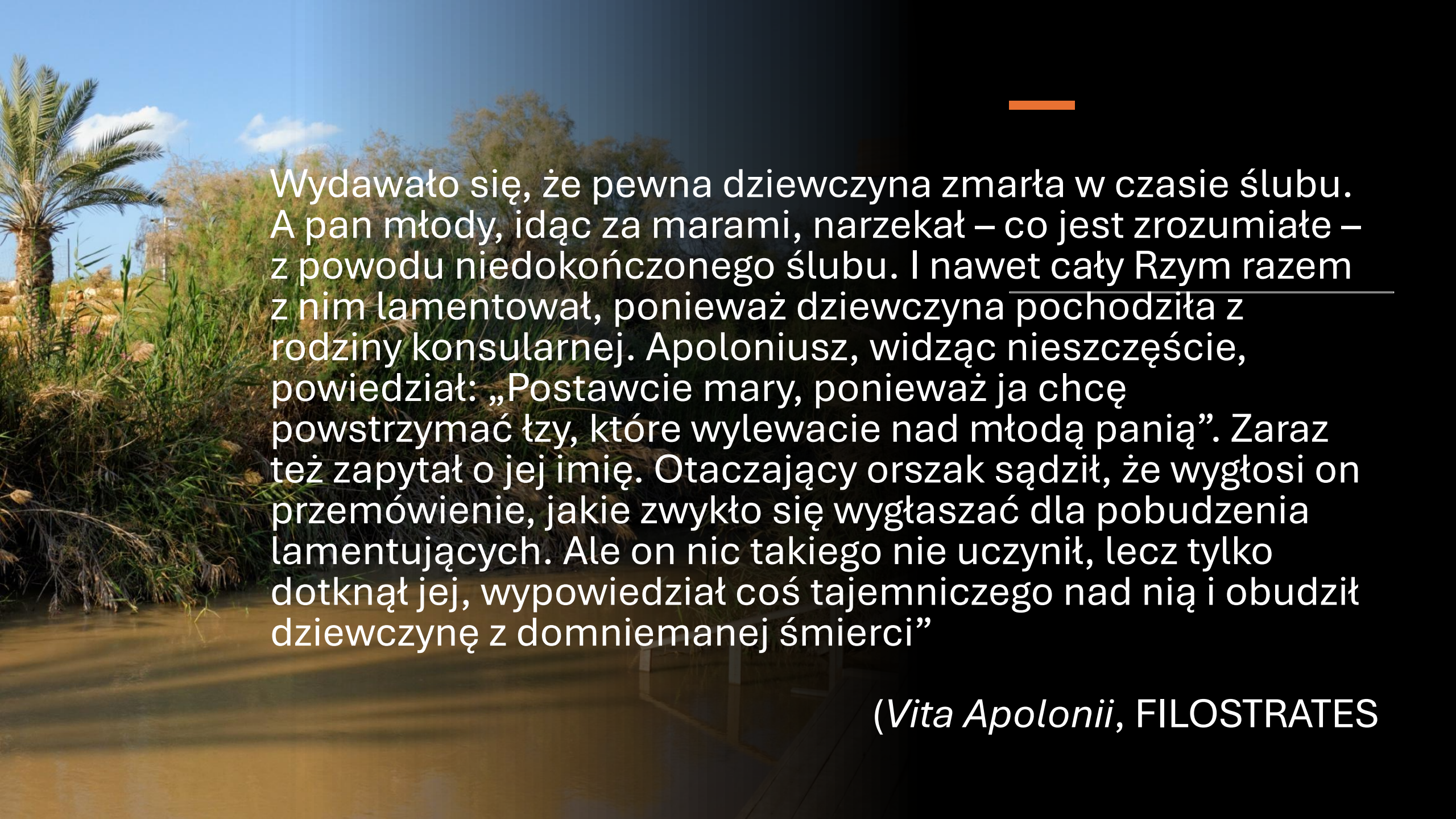
Śmierć jako kara za grzechy (Pwt 30,15-20)

Gest cudotwórczy

Wskrzeszenie chłopca przez Elizeusza (2Krl 4,18-37)

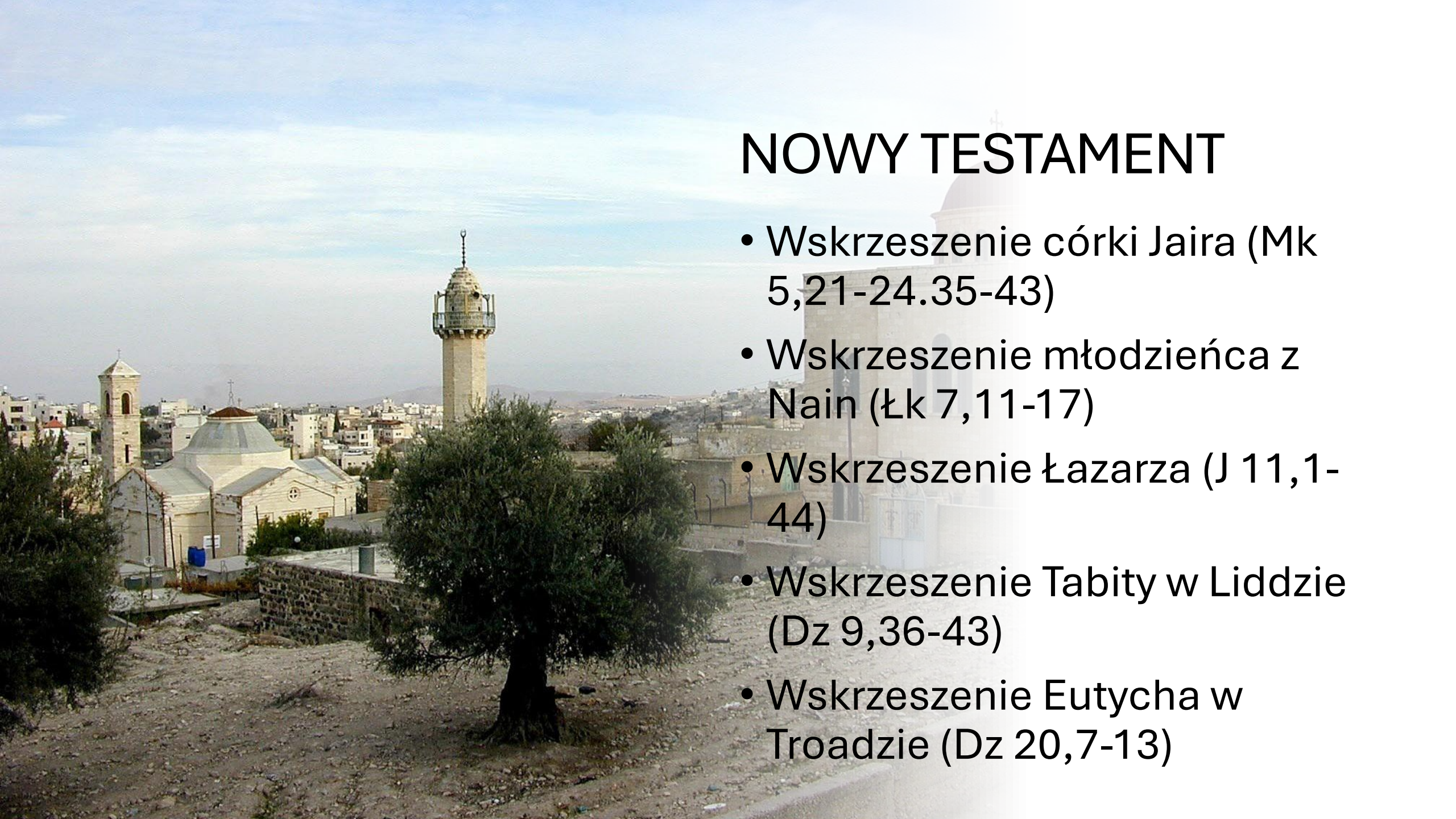

Elizeusz umarł i pochowano go.
Oddziały zaś Moabitów wpadały do
kraju każdego roku. Zdarzyło się, że
grzebiący człowieka ujrzeni jeden
oddział [nieprzyjacielski]. Wrzucili
więc tego człowieka do grobu
Elizeusza i oddalili się. Człowiek ten
dotknął kości Elizeusza, ożył i stanął
na nogi (2Krl 13,20-21)

Wydawało się, że pewna dziewczyna zmarła w czasie ślubu. A pan młody, idąc za marami, narzekał – co jest zrozumiałe – z powodu niedokończonego ślubu. I nawet cały Rzym razem z nim lamentował, ponieważ dziewczyna pochodziła z rodziny konsularnej. Apoloniusz, widząc nieszczęście, powiedział: „Postawcie mary, ponieważ ja chcę powstrzymać łzy, które wylewacie nad młodą panią”. Zaraz też zapytał o jej imię. Otaczający orszak sądził, że wygłosi on przemówienie, jakie zwykło się wygłaszać dla pobudzenia lamentujących. Ale on nic takiego nie uczynił, lecz tylko dotknął jej, wypowiedział coś tajemniczego nad nią i obudził dziewczynę z domniemanej śmierci”

(Vita Apolonii, FILOSTRATES

The background image shows a panoramic view of a city, likely in the Middle East. In the foreground, there is a large, dark, leafy tree on a rocky, uneven ground. To the left, a church with a prominent dome and a smaller bell tower is visible. In the center, a tall, slender minaret with a decorative top rises above the city. The city itself is densely packed with buildings, and the sky is a pale blue with some light clouds.

NOWY TESTAMENT

- Wskrzeszenie córki Jaira (Mk 5,21-24.35-43)
- Wskrzeszenie młodzieńca z Nain (Łk 7,11-17)
- Wskrzeszenie Łazarza (J 11,1-44)
- Wskrzeszenie Tabity w Liddzie (Dz 9,36-43)
- Wskrzeszenie Eutycha w Troadzie (Dz 20,7-13)

The background image shows a panoramic view of a city, likely Jerusalem, under a clear blue sky. In the foreground, there is a large, dark green olive tree on a rocky, uneven ground. To the left, a church with a prominent dome and a smaller bell tower is visible. In the center, a tall, slender minaret with a decorative top rises above the city's buildings. The city itself is densely packed with various structures, and the overall scene is bathed in the soft light of either early morning or late afternoon.

NOWY TESTAMENT

Groby się otworzyły i wiele ciał Świętych, którzy umarli, powstało. I wyszedłszy z grobów po Jego zmartwychwstaniu, weszli oni do Miasta Świętego i ukazali się wielu (Mt 27,52-53)

WSKRZESZENIE ŁAZARZA (J 11,1- 44)

- „Był pewien chory, Łazarz z Betanii, z miejscowości Marii i jej siostry Marty” (J 11,1)
- Betania („dom ubogich”) – ok. 3 km od murów Jerozolimy (nie Betania za Jordanem)
- święta pielgrzymie
- “dom” Jezusa (Łk 9,58 – “skłonić głowę”)

WSKRZESZENIE ŁAZARZA (J 11,1- 44)

„W dalszej ich podróży przyszedł do jednej wsi. Tam pewna niewiasta, imieniem Marta, przyjęła Go do swego domu. Miała ona siostrę, imieniem Maria, która siadła u nóg Pana i przysłuchiwała się Jego mowie” (Łk 10,38-39)

WSKRZESZENIE ŁAZARZA (J 11,1- 44)

Siostry zatem posłały do
Niego wiadomość: «Panie, oto
choruje ten, którego Ty
kochasz». Jezus usłyszawszy
to rzekł: «Choroba ta nie
zmierza ku śmierci, ale ku
chwale Bożej, aby dzięki niej
Syn Boży został otoczony
chwałą» (J 11,3-4)

I znak	VII znak
Taki początek znaków uczynił Jezus w Kanie Galilejskiej i tak objawił <u>swoją chwałę</u> , a Jego uczniowie uwierzyli w Niego.	Ta choroba nie zmierza ku śmierci, lecz <u>ku chwale Bożej</u> . Dzięki niej <u>Syn Boży</u> dozna chwały.

WSKRZESZENIE ŁAZARZA (J 11,1-44)